

NR. 11

TÄHEKE

1960

Sulle on kindlasti teada, et oktoobripühi peetakse Suure Sotsialistliku Oktoobri-revolutsiooni aastapäeval. Kuid mis on aastapäev? Sünnipäeva tead sa küll. See on sul endal, on emal, isal ning õdedel-vendadel. Sünnipäeval saad sa aasta vanemaks ning sulle tehakse toredaid kingitusi. Sünnipäev ongi aastapäev.

Nõukogude riik, see on hulk inimesi, kes elavad ühel nõul ja teevad tööd selle

heaks, et kõigi elu muutuks paremaks. Oma riigi sünnipäevaks teevad meie inimesed töökingitusi. See tähendab seda, et nad teevad tööd valmis varem ja paremini, teevad rohkem, kui algul nendelt loodeti.

Ka oktoobrilapsed, kes on oma nime saanud Suure Oktoobri auks, püüavad elada ja õppida hästi, et saada kord oma kodumaa väerikaiks poegadeks ning tütardeks.

Meie riigi sünnipäeval tunneme uhkust selle üle, et ta on muutunud jälle tugevaks ja rikkamaks. Ka teiste maade tööinimesed ja nende lapsed tervitavad sellel päeval meie maad, sest meie maa võitleb rahu eest kogu maailmas. Meie rahvas tahab, et kõigil lastel oleks niisama õnnelik lapsepõlv nagu teil.

Aga nende auks, kes 43 aastat tagasi läksid, relv käes, võitlusse meie õnneliku elu eest, deklameerime täna:

MEIE PÜHAD,
OKTOOBRI PÜHAD!

V. Villandi

NEIL PÄEVIL OLI VANAISA
VEEL TUGEVADE MEESTE SEAS.
NAD OLID VÄSIMATUD, VISAD,
NEIL OLID MURDUMATUD READ.

MA TEAN VAID RAAMATUTE KAUDU,
KUI RASKED AJAD OLID NEED.
SIIS KERKIS PALJU VÄRSKEID HAUDU,
KUID RAHVAS VÕITIS OMA TEE,

NING MULLE ÕNNELIKUD PÄEVAD
JA RÕÖMURIKKA NOORUSMAA,
KUS IGAL PÄEVAL UHTE JÄÄVAD
ME RAHVAS, TÕO JA KODUMAA.

Teie eest hoolitseb ema – kodus, kasvataja
lasteaias, õpetaja koolis. Aga kelle hoolitsust
saate te tunda igal sammul?

See on Nõukogude riik, kes kannab kõikide
eest kõige suuremat hoolt.

Tänase „Tähekesse“ kaanel te
näete lapsi klotsidest maja ehitama. Selles majas on nukkudel
tore olla. Päris maju aga, kus inimestel on mugav elada, ehitatakse
meil väga, väga palju. Ja mitte ainult maju, vaid ka vabrikuid,
elektrijaamu, raudteid, sildu, metroojaamu.

Metroo? Räägimegi täna sellest.
Kai, kes on tubli oktoobrilaps, käis
meie suure kodumaa sünnipäeval
isaga Moskvast. Tema jutustabki
teile oma esimesest sõidust maa
all.

Kõigepealt läksime metroojaama. Näete, meie olemegi seal
ülemisel pildil jaama ees! Mina olen see sinise mantliga ja isa
on pruuni kaabuga.

Jaamas ostsime piletid ja siis sõitsime – eskalaatoriga! Eskalaator on muidu trepi moodi,
ainult et liigub. Üks eskalaator sõidutab inimesi alla, teine seal-
samas kõrval viib üles. Sõitja

seisab astmel ja hoiab käsitoest kinni. Käsitugi sõidab koos trepiga.

Mul oli kangesti kahju, kui sõit otsa lõppes. Vaatasin veel tükk aega, kuidas eskalaatorid liikusid – näete, seal eelmise lehekülje pildil!

Isa rääkis, et trepirea all on elektrimootorid. Need panevadki eskalaatori liikuma. Elektrit on metros üldse palju. Igal pool põlevad lambid. Maa-alustes jaamades on nii valge, nagu paistaks hele päike. Naljakas oli mõelda, et kõnnime sügaval maa all. Isa ütles veel, et me sõidame isegi Moskva jõe alt läbi. Jõgi pea kohal – oi, see on alles põnev!

Me ei saanud kuigi kaua ringi vaadata, kui maa-alusest käigust – seda nimetatakse tunneliks – kihutas välja rong. Tunnelid mööda rong sõidabki ühest jaamast teise.

Siin ülemisel pildil näete metroorongi. See on elektrirong, sest tal on elektrivedur. Uksed avanevad metroovagunil iseenesest ja kui rong liikuma hakkab, lähevad jälle klõpsti kinni. Isa ütles, et see käib automaatselt ja see on sellepärast vajalik, et keegi rongi liikumisel maha ega peale ei saaks hüpata.

Teise lehekülje ülemisel pildil me oleme vagunis. Akende all pikas reas on pehmed pingid. Ega mina seal kaua istunud, pakkusin oma koha ühele vanatädile.

Rong sõitis kiiresti, päris kihutas kohe, ja natukese aja pärast olime jälle ühes jaamas. Rahvast tuli kogu aeg peale ja läks maha.

Isa ütles, et metrooga on väga mugav sõita, saab ruttu päralt. Muidugi, sest metroorong sõidab kõige otsemat teed. Tal pole vaja tänavanurkadel pöörata ega ringi sõita. Ka ei tarvitse tal oodata, et tee oleks vaba.

V. TÖNISSONI joonistused

Sellel pildil me vaatame Novoslobotskaja jaama. Minu meelest oli see kõige ilusam jaam, nagu mõni palee. Aga isa ütles, et on veel palju teisi ilusaid jaamu, et üldse on Moskva metros praegu 56 jaama.

Mina nimetasin mõne jaama Roosaks, mõne Halliks, mõne Valgeks Paleeks. Nime panin selle järgi, mis värvi kivist jaam oli.

Isa teadis rääkida, et metroojaamade ehitamiseks on toodud erilist kivi – marmorit – kaugelt Altaist ning kuumast lõunast, Kaukaasiast ja Krimmist. Üldse on siin marmorit 50 eri sorti. Ka teisi ehitusmaterjale, näiteks metalli ja tsementi, saatis siia terve meie maa.

Küll ikka võis olla palju tööd metroo ehitamisega! Isa oli minuga nõus. Lisas ainult, et töömeestele tulid appi vägevad abimehed – masinad.

Isalt sain kuulda, et Moskva metroo on 25 aastat vana. Tema noorem vend, Leningradi metroo, on aga üsna nooruke, kõigest mõneaastane.

Kui kõik Moskva metroo teed üheks pikaks reaks liita, siis ulatub see 80 kilomeetrini. Aga üsna varsti ehitatakse veel 55 kilomeetrit maa-alust raudteed. Ja ka uusi uhkeid jaamu tuleb juurde.

Siis viib metroo inimesi imekiiresti kõige kaugematessegi Moskva servadesse.

S. VALJALI illustratsioon

ANTSUST SAAB AUTOJUHT

Antsul on juba ammu kindel plaan: kui suureks kasvab, saab temast autojuht. Tal on autosid terve tosin – küll suuri, küll väikesi, küll veoautosid ja sõiduautosid. Aga üle kõige meeldib Antsule suur pruun isekallutaja. See juba on midagi, millega tasub mängida. Sellest autost on isegi vanaemal kasu. Ants veab sellega tihti küttepuid kuurist tuppa. Talvel teeb ta õuele lumelabidaga pikad autoteed, mida mööda siis oma masinaga sõidab. Vahel on aga teed õige tuisanud ja auto jääb kinni. Siis kühveldab Ants lund nii, et pea märg, toob rataste alla oksa ja mässab seni, kuni saab masina uuesti liikuma.

AGA MIS TÖÖD JA MIS MÄNGU SINA KÕIGE ROHKEM ARMASTAD? KIRJUTA MULLE SELLESTI VÕI JOONISTA PILTI VÕI SAADA KIRI JA PILT MÕLEMADI!

JÄÄN PIKISILMI OOTAMA!

SINU Täheke

KORD VANAL AJAL OLNUD METS ILMA ROHELUSETA. SIIS ILMUNUD LOODUSEÄTT OMA LEHEKOTIGA JA HÕIGANUD PUUDELE: „HÕI, PIKAPIHA-MEHED, VAMMUSEID VALIMA!“ NEED PUUD, KES SIIN NIISAMA KONUTANUD, JÕUDNUD ESIMESTENA KOTI KALLALE.

Lehed ja OKKAD

JÄME KASTAN
KRAHMANUD ENDALE
SUURED SÖRMJAD
LEHED,

SITKE SAAR SULGJAD,

PAKS PÄRN SUDAJAD,

JALAKAS MUNAJAD
KARVASED,

TEMA VELI KUNNA-
PUU MUNAJAD SILEDAD.

KA LEPP JA PAJU KARANUD KRAAVIST JAOLE. UKS HAARANUD UMARAD SAAGJAD, TEINE PIKLIK-SUSTJAD, JA LEHED OLNUD OTSAS.

KUI LOODUSEÄTIL NENDE PUUDE LEHTVAMMUSED KOKKU TRAAGELDATUD, ASTUNUD TEMA ETTE VEEL MÄND, KUUSK JA KADAKAS.

„KUHU TEIE NII KAUAKS JÄITE?“ TÕRELNUD ÄTT.

„EHITASIN ORJALE ONNIKEST,“ VASTANUD MÄND.

„TEGIN TA ONNI ÜMBER TARAKEST,“ KOSTNUD KUUSK.

„JA MINA,“ KÕNELNUD KADAKAS, „SÕÖTSIN TA SOKUKEST.“

LOODUSEÄTT KAAPINUD PEOGA KOTI PÕHJAST JA TORISENUD:

„ET ORJA JUURES OLITE, JÄID TEILE OKKAD. ET AGA TEDA ILUSTI AITASITE, ÖMBLEN TEILE KÕVEMAD KUUED.“

TA JÄTNUD LEHTVAMMUSED TRAAGELNIITIDELE NING ASUNUD ORJAAITAJATE OKKAID KOKKU ÖMBLEMA – SEE TÕÖ TULNUD TAL VÄGA TUGEVI.

IGAL SÜGISEL HULLAB VINGE TUUL RINGI. OKASPUUDE KUUBESID TA REBIDA EI JAKSA. KUID LEHTPUUD SAKUTAB TA TALVEKS ALASTI JA PUISTAB NENDE VAMMUSED LAIALI MAHA. KUI TE EI USU, MINGE PRAEGUGI VÄLJA JA VAADAKE.

V. HURDA illustratsioon

Selle pildi saati „Tähekesele” SIRJE TAUL kiingi-nom-
melt. Sirje on 6-aastane ja käib lasteaias. Kõige enam
meeldib talle nukkudega mängida. Sirje suurema nuku
nimi on Riika ja pisema oma Minni. Kuid ta ei ole unusta-
nud ka lindude eest hoolitsemist ja sellest joonistas ta nüüd
pildi.

„Lapsed keedavad
moosi” — pildi autoriks on
Tallinna 28. 8-klassilise
Kooli III-a klassi oktoobri-
laps KRISTA MUSTKIVI.
Ta on hea joonistaja. Eel-
misel koolinoorte omaloo-
mingu ja käsitöö vabariik-
likul näitusel sai Krista
oma joonistuste eest I
koha.

TEEME LAHTI POSTIPAUNA!

KALLIS „TÄHEKE”!

Mina kasvasin suve jooksul viis sentimeetrit
pikemaks, Kui tuli sügis, siis korraldasin kooli-
minekuks kõik sahtlid. Ma olin õppeaasta
jooksul täis kirjutanud 53 vihikut. Panin kõik
ilusti pakki.

Ma kirjutan ka ühe luuletuse.

SÜGIS

Koolitee on ükse ees.
Raamatud on uued;
palju uut on nende sees,
pildid väga suured.

Tere, Jüri! Tere, Kaja!
Pikaks sirgund olete!
Tere, kool ja õpetajad,
armsad mulle olete!

LIIDIA LÕONDRE,
Tartu 8. Keskkooli II-c klassi oktoobrilaps

„Sügispilet”

VAIKE PARN,
Alliku 7-kl. Kooli
II klassi oktoobrilaps

Mäletate augustikuu „Tähekeses” ilmunud nelja pilti Tuisupea vempu-
dest lastepargis? Nende piltide järgi tuli teil ise looke kirjutada. Seda
tegid Aino Sumberg Pikkjärve 7-kl. Koolist, Tõnu Prei Saaremaalt, oktoobri-
laps Eva Sakk Tallinna 2. Keskkoolist ja paljud teised „Tähekeses” lugejad.
Nendest lugudest avaldame nüüd ühe.

TUISUPEA LASTEPARGIS

Tuisupea on halb poiss. Ta kiusab
endast väiksemaid ja käitub täna-
val ebaviisakalt.

Kui Tuisupea läheb lasteparki lii-
vakasti, siis hakkab ta teisi liivaga
loopima ning hirmutab sedasi kõik
minema. Ta loobib liiva välja ja
läheb siis kiikede juurde kiusama:
istub ühele otsale ega lase kiike
enam alla. Nii võivad teised maha
kukkuda.

Kui mõned redelitel ronivad, siis
võtab Tuisupea neil jalgadest kinni
ja tõmbab nad alla.

Seente juures võtab ta väikestelt
nukud ära ja upitab üles seene
laele.

Niisugune paha poiss on Tuisupea
lastepargis.

Tervitades

JUTA KALDMA,
Väike-Maarja rajooni
Simuna 7-kl. Kooli õpilane

Kajakas

NÄE, VIST SELLEL KAJAKAL
 PÄEVANORM VEEL VAJAKA,
 MUUDKUI NOPIB KALU VEEST!
 TEA, KAS AITAB KALAMEEST?
 VOI EHK POLEGI SEE NII,
 MIKS TA NAERAB HI-HI-HII?
 NARRIB HOOPIS KALAMEEST,
 NOPIB KALAD ARA VEEST!

Külaskäik

Kuu tuli pilvest, öö oli hele,
 hundid läksid võrusele.

Läksid nagu kehkenpüksid,
 kintste ümber kitsad püksid,

jalas läikivad kalossid,
 suus aga prisked paberossid,
 läksid üle soo kolhoosi,
 saab ehk kaasagi veel noosi.

Tagatipus kõige tillem
 kriimu näoga võsaviilem
 aina hundiratast löi,
 mõttes oinaossi sõi.

Kuu läks pilve, öö oli tume,
 hundid jooksid läbi lume

lombates ja kombates,
 pesa poole sombates.

Küll oli külas ülekohtu!
 Kaigastega aeti sohu,

hurjutati, haugutati,
 püssidega paugutati.

Väikseim hallivatimees
 teistest juba kaugel ees
 kihutas kui peru traavel,
 kintsus kibelemas haavel.

Kaks naabrit

JAAPANI MUINASJUTT

Ühes külas elasid kaks väga ihnsat naabrit. Kord ütles nendest üks oma teenrile:

„Mul on vaja nael seina sisse lüüa. Mine naabri juurde ja palu temalt haamrit!“

Teener tuli naabri juurde ja küsis: „Kas te ei saaks mu peremehele haamrit laenata?“

„Haamrit?“ kogeles naaber. „Mul ei ole mui-

dugi haamrist kahju, aga ... ma ... andsin selle teisele naabrile.“

Sulane läks tagasi ja teatas peremehele, mis naaber oli vastanud.

„Ai-ai-ai!“ hüüdis see. „Küll on inimesed ikka ihnsad! Pole midagi parata, peab võtma oma haamri.“

KOLM JAHIMEEST

SERBIA MUINASJUTT

Elasid-olid kolm jahimeest. Kahel ei olnud relva, aga kolmas oli ilma püssita. Kord läksid nad jahile ja nägid kolme jänest. Kaks jänest jooksid minema, aga kolmandat nad ei lasknud maha. Jahimehed võtsid selle jänese, keda nad polnud lasknud, ja läksid edasi. Läksid ja läksid, kuni jõudsid maja juurde, millel ei olnud seina ega katust. Jahimehed hõikasid perenaist, keda polnud kodus, ja rääkisid:

„Anna meile üks potike, me hakkame jänest keetma!“

„Mul on kolm potti: kaks on katki ja kolmandal ei ole põhja,“ vastas perenaine.

„Vaata, kui hea!“ rõõmustasid jahimehed.

Võtsid põhjata poti, keetsid selles jänest, mida nad polnud lasknud, söid toidu ära ja läksid minema.

M. KERNUMEHE illustratsioon

J. Rannap

KORRAPIDAJAD

Kui Tiiu hingeldades koolimajja jõudis, polnud seal veel ühtegi last.

Tiiu seadis kleidivarrukale kinnitatud punase sideme nii, et valge värviga maalitud „I-b“ kõigile silma hakkaks. Käeside oli korrapidaja ametitunnus.

Koolimaja välisuks kolksatas. Sealt tuli Reet, klassi teine korrapidaja. Kohe Reeda kannul astus võtmekimbu külises koolitädi. Nüüd võis oma klassi minna.

Reet oli täis tulist tööindu. „Mina teen aknapoolsed lauad korda, sina säti seda teist rida!“

Tiiu vaatas hoolega pinkide alla. Ühtki paberipuru ei hakanud silma. Uued heledast puust pingid seisid ilusasti ühel joonel nagu pioneerid rivis! Reedal oli rohkem õnne. Tema leidis Anne sahtlist kägardatud vihikulehe ja sai selle paberikorvi viia.

Kas tead, missugused on korrapidaja

ülesanded? Ruumide puhtuse järele valvamihe pole veel kõik. Kui õpetaja tundi tuleb, astub korrapidaja ette ja teatab puudujad. Vahetunnil aga teeb ta tahvli puhtaks ja hoolitseb selle eest, et klassikaaslased jalutusruumi või õuele lähemal. Korrapidaja on õpetaja lähem abiline.

Tiiu ja Reedal oli kõik see hästi teada. Ometi juhtus neil juba esimesel vahetunnil niisugune lugu.

Reet võttis kriidi ja joonistas tahvli patsidega tüdruku.

„See oled sina!“ naeris ta.

Tiiu tõmbas vastutaks mustale tahvilipinnale loperguse sõõri, tegi väikesed käed ja jalad ning kihistas:

„Aga see oled sina! Hihii! Päkapiikk!“ Reet oli tööpoolest väikest kasvu.

Nüüd joonistas Reet hästi pika tüdruku.

„Tulevaks aastaks kasvan nõnda pikaks!“

Kuid Tiiu tassis õpetaja tooli tahvli alla ja ulatus sellelt veel suuremat kriipsu-Jutat joonistama.

See oli nii tore mäng, et alles kellahelin tuletas Tiiule-Reedale meelde, miks nad punast käesidet kannavad.

Kohkunult jooksid tüdrukud tahvililappi märjaks kastma. Nüüd aga oli juba hilja. Õpetaja astus klassi.

„Oi, oi!“ vaatas õpetaja ringi. „Täna on meil midagi hoopis viltu!“ Kohe tõusid käed.

„See väike tüdruk on ühe jalaga!“ vaatas Malle tahvlile.

„See suur tüdruk on ilma juusteta,“ märkas Kalle.

Ainult Tiiu ja Reet ei öelnud midagi. Nende pead vajusid üsna madalale. Nad said aru küll, mida õpetaja mõtles.

Kõige rohkem oli ju viltu see, et nemad oma kohustused unustasid.

TÄHEKESE

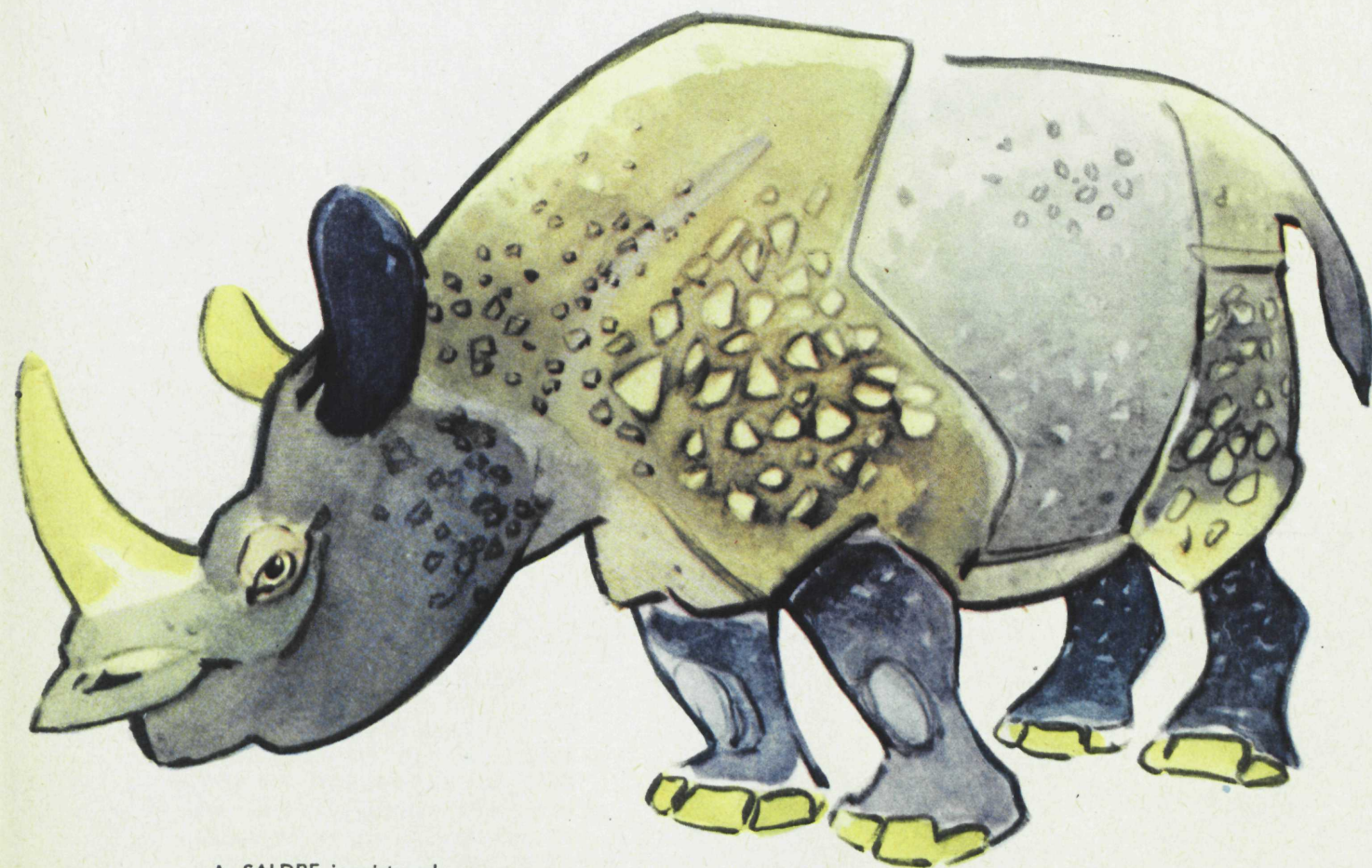
LOOMAAED

See on ninasarvik. Miks niisugune naljakas nimi? Sellepärast et ninasarvikul kasvab nina peal sarv, mõnel koguni kaks.

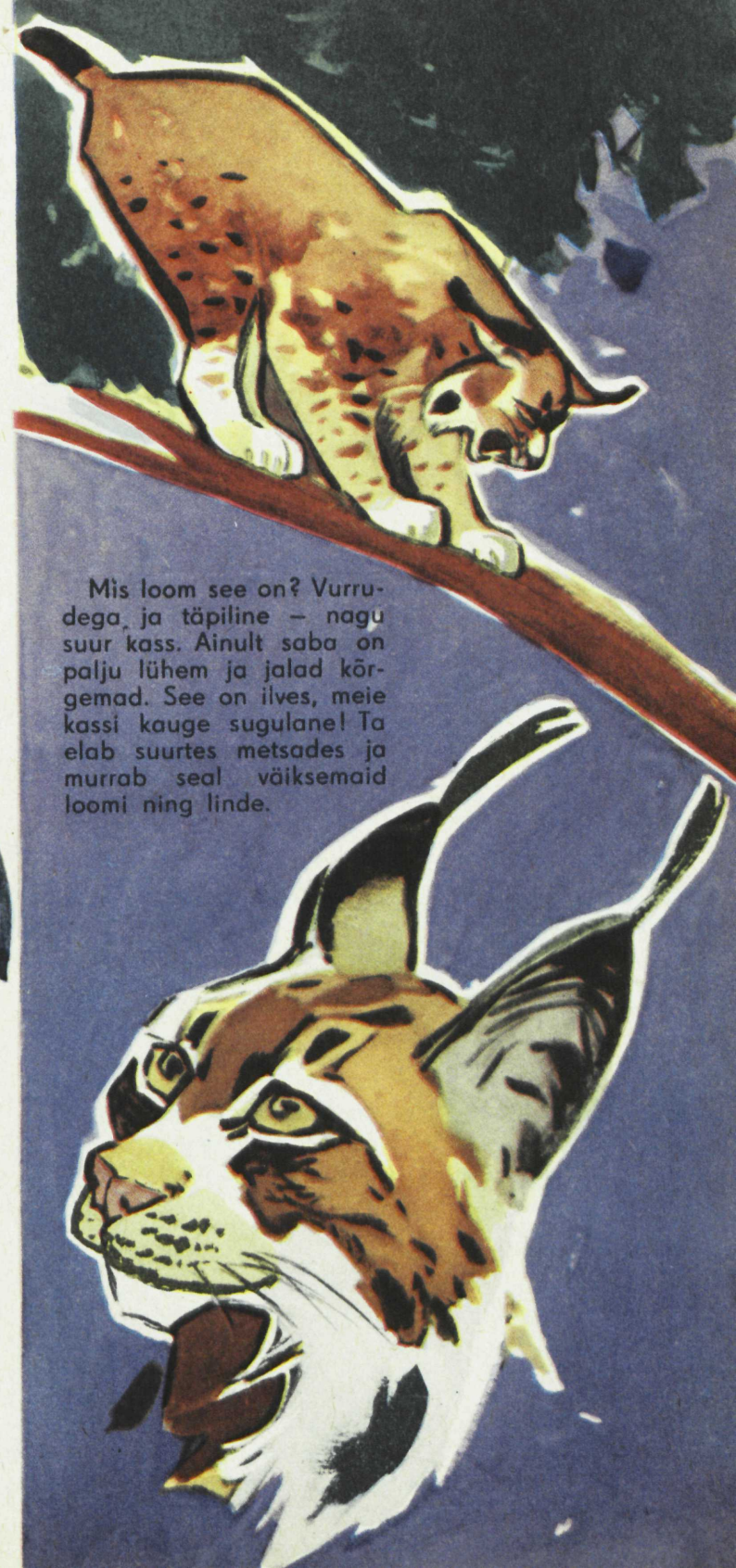
Ninasarvikul on lühike kael ja sissepoole lookas jalad. Ta on väga kohmakas.

Oma väikeste silmadega näeb ninasarvik halvasti, see-eest aga on tal terav kuulmine.

Karvast kasukat, nagu karul, ninasarvikul ei ole, sest ta elab ainult soojades maades. Tema nahka katavad kaitsvad kilbid. Oma elukohaks valib ninasarvik paigad, kus kasvab võsa, on palju rohtu ja vesi lähedal. Siis pole vaja kaugele toitu otsima minna: on ju ta söögiks rohi, puuvõsud ja -juured.

A. SALDRE joonistused

Mis loom see on? Vurru-dega ja täpiline – nagu suur kass. Ainult saba on palju lühem ja jalad kõrgemad. See on ilves, meie kassi kauge sugulane! Ta elab suurtes metsades ja murrab seal väiksemaid loomi ning linde.

Kassipoja abi

AINO TIGANE

Mängides märkas Liia, et seinakella mõlemad osutid olid otse üles. Varsti jõuab ema lõunale. Liia oli lubanud selleks ajaks toa korda seada.

Et oma asju, mis keset põrandat laiali, rutem ära saada, otsustas tüdruk: kõik marss-marss voodi alla varju! Ta tõukas sinna nii lapikuhjad kui lindipundid, nii niidirullid

kui pesupulgad, nuku toidunõud, toosid ja topsid, ühed ühe jalaga, teised teisega... Valmis!

Õueväravasse jooksnud, polnudki Liial kaua oodata, kuni ema ümber tänavanurga ilmus. Tüdruk kepsles talle vastu ning tõi ta uhkelt tuppä. Kuid seal — milline segadus! Asjad puha jälle keset põrandat, lapid-lindid pilla-palla, nukutassid-taldrikud niidirullide keskel uppi, toosidel kaaned pealt ära ja liivast jahu laiali. Kassipojal, kes siin hüpnud; välgatas veel saba, kui ta kapi taha kadus.

Liia pahandas:

«Ta veeretab mul kõik voodi alt lagedale!»

«Kui nõnda,» arvas ema, «siis aitas ta sind.»

«Või aitas!» turtsus tüdruk.

Ent kui ta oli asjad maast kokku korjanud ja nüüd juba riulile ladunud, kus need ilusti oma kohal seisisid, tunnistas ta ka ise: kassipoeg aitas tõepoolest!

V. KOTKA illustratsioon

JÄLLE ÜKS VUUS

KES TEIST, LAPSED, ON LUGENUD „TÄHEKESE“ JUUNIKUU NUMBRIT, SEE VAHEST MÄLETAB VÄIKEST LOOKEST „KOLLANE, VALGE, LILLA“. SELLES JUTUS SAITE TUTTAVAKS HALLIL TOLMUSEL TEEL ELAVA SITIKAGA, KES TAHTIS MITMEL KORRAL MINNA VAA-TAMA, MILLINE NÄEB VÄLJA ÕITSEV AAS. KUNA TA AGA AINA KOHMITSES, EI JÕUDNUDKI TA KODUSEST KÜ-LAVAHETEEST KAUGEMALE. NII SELLE

LOO KUI KA PALJU TEISI TAOLISI LEIATE RAAMATUST „ELAV HELMEKE“, MIS ILMUB SARJAS „MINU ESIMENE RAAMAT“. ASTUGE LÄBI RAAMATU-KAUPLUSEST JA KÜSIGE, KAS SEAL ON JUBA MÜÜGIL SELLISE NIMEGA RAAMAT. JA KUI ON, SIIS HAKKAB TEILE RIIULILT KOHE SILMA KAAS, MILLE PEAL ON PUNANE MOON JA MUST SITIKAS.

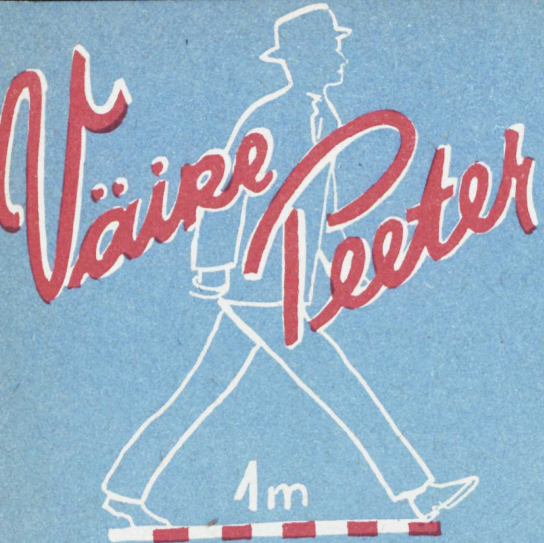
„ELAVAST HELMEKESEST“ LEIATE

RAAMAT !

PALJU UUT JA HUVITAVAT. SAATE SÕPRADEKS VÄIKESTE PUTUKATE JA USSIKESTEGA, LINDUDE JA LOOMADEGA, KUID MIS KÕIGE TÄHTSAM — ÕPITE TUNDMA JA VÄATLEMA MITMESUGUSEID TAIMI, MIDA TE SENI EI OLE TÄHELEGI PANNUD. SIIS VÕITE TEIEGI MINNA METSA, AASALE VÕI AEDA OTSIMA NII SUURI KUI VÄIKESI LOODUSIMESID. JA KÜLL, TE NÄETE — TE LEIATE NEID KÕIKJALT!

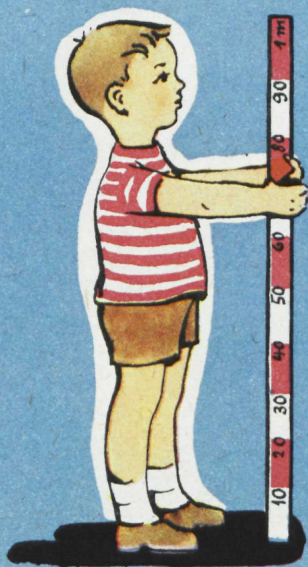
H. MICHELSON

KAS TE TEATE – PIKK ON PEETER?
PEETER PIKK ON TÄPSELT MEETER!

MEETRI PIKKUST TEAME AMMU:
ISA ASTUB PIKA SAMMU,
SAMMU PIKKUS ONGI MEETER.
SAMA PIKK ON VÄIKE PEETER.

KUI TA KORRALIKULT SÖÖB,
JOOKSEB, VÕIMLEB, PALLI LÕÖB,
SIIS TA KASVAB VEEL ÜKS MEETER
JA ON VARSTI – SUUR PEETER.

H. TALTSI illustratsioon

SEDA KOLLAST JOONT MÕÕDA LÕIKA VÄLJA KÕRVALOLEV KÄSITÖÖLEHT

Nõukogude Sotsialistlike
Vabariikide Liit

NÕUKOGUDEMAAL ELAVAD SUURES SÕPRU-
SES VIISTEIST NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU
VABARIIKI. IGAL VABARIIGIL ON OMA LIPP.
PIDUPÄEVADEL LEHVIVAD NEED KÕIKIDEL MAJA-
DEL. NENDEGA KÕRVUTI LEHVIB VEEL ÜKS LIPP.
SEE ON KOGU NÕUKOGUDE LIIDU LIPP –
ÜLENI PUNANE JA ÜLEVAL VASAKUS NURGAS
VIISNURK NING SIRBI JA VASARA KUJUTIS.
HILJUTI, OKTOOBRIPUHADEL, NÄGID SA NÕU-
KOGUDE LIIDU JA EESTI NSV LIPPE, NAGU ON
KÄES EESTI RAHVARIIDES NUKUL, MEIL KÕIKJAL.
EESTI TÜDRUKU KÕRVAL SEISAB LEEDU POISS-
TEMAL ON SELJAS LEEDU RAHVARIIDES JA KÄES
LEEDU NSV LIPP. EDASI LÄTI TÜDRUK OMA

Eesti NSV

Leedu NSV

Läti NSV

Vene NFSV

Ukraina NSV

Kasabhi NSV

Valgevene NSV

Armeenia NSV

Moldaavia NSV

Turkmeen NSV

Tadžiki NSV

Kirgisi NSV

Aserbaldžaan NSV

Gruusia NSV

Usbeki NSV

Esimene pesupäev

Vett kaussi lisaks valan,
et pesu kaetud saaks.
On köögis nõnda palav
kui Lõunameremaal.

Ma põllet õitsvaid lilli
nüüd kastan seebivees.
Neil tindiplekk on, millist
küll enam teist ei teeks...

Veel lisaks sokke, sukki
kauss kubinal saab täis.
Ja silmi langend tukki
veab ära kleidikäis.

Kuid õhtul vastu söösta
võin rõõmsalt emale,
sest minu väiksest tööst ka
on abi temale.

M. SAVIRI illustratsioon

LIPUGA, SIIS VENE TÕDRUK – KOKKU VIISTEIST
POISSI JA TÕDRUKUT OMA LIPPUDEGA.

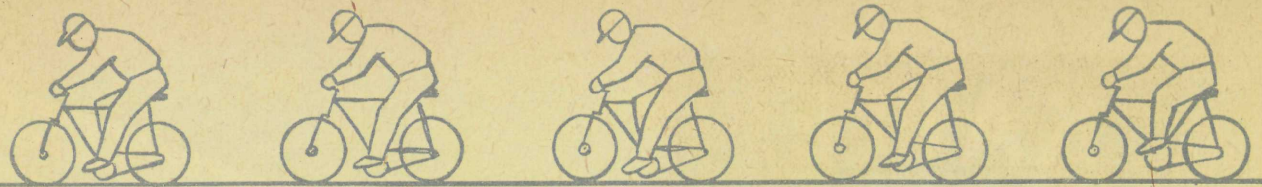
SA ÕPI TUNDMA, MISSUGUNE ON IGA LIIDU-
VABARIIGI LIPP. SELLEKS LÕIKA NUKUD KOOS
LIPPUDEGA PÄBERIST VÄLJA. SIIS TEE PAKSE-
MAST PÄBERIST 50 SM PIKKUNE JA 10 SM
LAIUNE ALUS. MURRA SEE KESKELT PIKUTI REN-
NIKUJULISELT POOLEKS NING LÕIKA MÖLEMAL
POOLE 3,5 SM PIKKUSED AVAD (KOKKU 15).
NENDESSE PANE NUKUD SEISMA. KESKELE
AGA ASETA NÕUKOGUDE LIIDU LIPP. LIPU
VARREKS VÕTA TIKK, MILLE LIIMID LIPU KÕLGE.

JA NÕUD PÕJA ARVATA, MISSUGUSE MAA
NUKK KEEGI ON. KUI MEELEST ÄRA LÄHEB, SIIS
VAATA NIME. NII ÕPIDKI TUNDMA MEIE LIPPE
JA RAHVARIIDEID.

**VÖISTLEMA! VÖISTLEMA!
VÖISTLEMA!**

Parematele lähendajatele on
preemiaks raamatud.
TÄHEKE

Pildil on lihtsate joontega joonistatud viis pealtnäha ühtemoodi jalgratturit.

Missugused kaks jalgratturit on täiesti sarnased?

KES ON KÕIGE NUPUKAM?

ARVA
ÄRA!

SELLESSE KAMM-MÖISTATUSSE ON PEI-
TUD VIIS KODULOOMA.

TALV ON JÄLE
UKSE EES, TOO-
MAS AGA EI LEIA
KUIDAGI ULES
OMA SUUSKI,
UISKE JA KELKU.
AIDAKE TEDA,
LAPSEDI!

JÄ NUUD VIIMANE MÖISTATUS, SEEKORD VEE-ELANIKEST.
MISSUGUSE KALA NIMI TULEB KIRJUTADA PÖIKRITTA, ET
KAMMI PIISID VÖIKS TÄXITA KOLMEL ERINEVAL VIISIL? MUI-
DUGI IKKA KALADE NIMETUSTEGA.

PILDIL ON NELI LAST ÖHUPALLIDEGA.
ÖHUPALLIDE NOORID PÖIMUVAD UKSTEI-
SEGA. UKS NOOR ON USNA PALLI LÄHE-
DALT KÄTKENUD.
KELLE ÖHUPALL LÄXS LENDU?

AGA SIIN ON PEIDUS KUUS SULEKAND-
IAT. PUUA KÄ NEED ÄRA ARVATA!

Esikaanel L. HÄRMI joonistus
„Meie maja on lipuehtes“

ELKNU Keskkomitee Pioneeriorganisatsiooni Nõukogu ajakiri „Täheke“ nr. 11 – 1960.
Toimetuse kolleegium: E. Lahe, L. Lilleaas, I. Linnät, E. Lootsar, H. Pukk, H. Raina.
Toimetaja asetäitja O. Saar. Kunstiline toimetaja E. Pikk.
Ajalehtede-Ajakirjade Kirjastus. Toimetuse aadress: Tallinn, Estonia pst. 4, tel. 449-70, 475-20.
Ladumisele antud 5. X 1960. Trükkimisele antud 20. X 1960. Trükiarv 39 000. Paber 60x92, 1/8.
Trükipoognoid 2. Arvutuspoognoid 4. MB-06169. Tellimise nr. 1068.
Trükikoda „Oktoober“, Tallinn, Tartu mnt. 49.

Ilmub kord kuus. Üksiknumber rbl. 1.50.

Журнал „Звездочка“. На эстонском языке. Издатель ЦК ЛКСМ Эстонии.

KALLE, VALLE ja MALLE

POISID, MUL ON PILETID!

JÄÄKARNEVAL?

ANNA SIIA!

OODAKE MIND KA!

TITADE KOHT ON KODUS!

TÄNA JÄÄ-KARNEVAL

VÄLJA MÜÜDUD

YAHVA TÜDRUK!

MIS? KAS TÕESTI MEIE MALLE?

TÄHELEPANU!
JÄRGMISEKS NAETE MEIE
KARNEVALI HIILGENUMBRI -
KEERLEVAT VURRI!

KÜLL AGA
KEERUTAB!

BRAAVO! AHO!

TORE!